

Painopisteet Maatilatalouden kehittämisrahaston (Makeran) maa- ja elintarviketalouden tutkimus- ja kehittämisrahoituksen hakuun vuodelle 2025

Maa- ja metsätalousministeriö ottaa vastaan vuotta 2025 koskevia esityksiä tutkimus- ja kehittämishankkeista, jotka hyödyttävät **maa- ja elintarviketaloutta** laaja-alaisesti alla esitettyjen painopisteiden mukaisesti. Tutkimus- ja kehittämismäärärahoja voidaan myöntää, mikäli maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa osoitetaan tarkoitukseen varoja vuodelle 2025.

Makeran maa- ja elintarviketalouden tutkimus- ja kehittämismäärärahalla rahoitetaan ensisijaisesti sellaisia tutkimus-, kehittämis- ja selvityshankkeita, jotka edistävät elinkeinon kannattavuutta ja kilpailukykyä kestävällä tavalla tai tuottavat hallinnonalan tehtävien hoitamisessa tarvittavaa oleellista tietoa. Rahoituksella **ei tueta yritysten tuotekehitystä tai suoraan liiketoimintaan meneviä innovaatioita.** Rahoitus on julkista ja tulosten on hyödytettävä koko sektoria/alasektoria eli rahoituksella tuetaan lähinnä esikilpailullisen tiedon kasvattamista.

Kaikkien hankkeiden tulee esittää suunnitelmassaan, miten tulokset viedään konkreettisesti käytäntöön. Tähän kiinnitetään arvioinnissa erityishuomiota. Hankkeiden tulee jo valmisteluvaiheessa ottaa suunnitteluun mukaan tutkimuksen kannalta keskeiset sidosryhmät ja hyödyntäjätahot (mm. viljelijät) sekä mahdolliset ulkopuoliset rahoittajat. Rahoitettavien hankkeiden valinnassa kiinnitetään huomiota siihen, että hankkeet ovat monitieteisiä. Jos hankkeen tulokset hyödyttävät suoraan elinkeinoa, on tärkeää, että elinkeino on mukana rahoittamassa hanketta.

Makeran maa- ja elintarviketalouden tutkimus- ja kehittämisrahoituksessa on useampivuotinen ohjelmaa, josta valitaan eri vuosille eri painopisteet. Vuoden 2024 haun painopisteet on kuvattu alla.

Rahoitamme ensisijaisesti painopisteisiin osuvia hankkeita. Painopisteiden ulkopuolisia hankkeita ei rahoiteta, ellei hanke ole erittäin ajankohtainen ja ennakoimattomaan tilanteeseen kohdistuva. Lisätietojen antajat on kerrottu kunkin painopisteen kohdalla. Maa- ja metsätalousministeriön sähköpostiosoitteet ovat pääosin muotoa: etunimi.sukunimi@gov.fi.

Vuoden 2024 rahoituksen haku toteutetaan kaksivaiheisena. Aiehaku pyritään avaamaan **keskiviikkona 24.01.2024 klo 9.00 ja hakuaika päättyy torstaina 21.03.2024 klo 16.15.** Toiseen vaiheeseen hyväksytään ne hankehakemukset, jotka parhaiten vastaavat haun painopisteisiin ja toteuttavat Makeran t&k-rahoituksen tavoitteita. **Toinen hakuvaihe alkaa, kun pyydämme toisen vaiheen hakijoita täydentämään hakemuksensa. Toinen hakuvaihe eli hakemusten täydennysvaihe päättyy keskiviikkona 11.9.2024 klo 16.15.**

HUOM! Aikaisemmin käytössä ollut hankejärjestelmämme vaihtuu valtioneuvoston yhteiseen **haeavustuksia.fi** –järjestelmään, jossa tarvitaan valtuudet hankehakemuksen jättämiseen Suomi.fi-sivuston kautta. Hanke/tutkimussuunnitelma liitetään hakemuksen yhteyteen vasta toisessa vaiheessa! Yleisistä hakuohjeista on oma asiakirjansa. Katso lisäohjeita www.mmm.fi/tutkimus -> Hakukuulutukset-sivulla.

Vuoden 2024 haun (rahoitus vuodesta 2025 alkaen) painopisteet ovat:

1. **Kasvintuotannon kilpailukyky muuttuvassa toimintaympäristössä**
2. **Erilaiset viljelijät ja päätöksentekoa ohjaavat ratkaisut tiloilla (MATO2-ohjelman teemasta 2)**
3. **Menestystä maatilayritysten liiketoimintaa, johtamista ja kilpailukykyä kehittämällä**
4. **Hyvinvointia ja terveyttä edistävä kestävä ruokajärjestelmä**

Painopisteiden kuvaukset

1. Kasvintuotannon kilpailukyky muuttuvassa toimintaympäristössä

Suomelle on tärkeää ylläpitää kilpailukykyistä kasvintuotantoa varmistamaan viljelykasvien tuottaminen sekä suoraan kuluttajille, että jalostavan teollisuuden tarpeiksi ja sitä kautta kuluttajille erilaisina kasvipohjaisina tuotteina. Lisäksi vain olemassa oleva tuotantokapasiteetti takaa huoltovarmuuden pitkällä aikavälillä. Kasvintuotantotilojen kannattavuus on viimeisten kymmenien vuosien aikana ollut heikkoa. Kasvintuotantoon kohdistuu taloudellisia ja laadullisia sekä ilmastoon ja ympäristöön liittyviä haasteita ja toiveita, jotka kaikki tulisi ottaa kehittämässä huomioon.

Kilpailukykyisen kasvintuotannon kehittäminen edellyttää selkeää tietoa kulutustottumusten muutoksista sekä siitä, mitä kasvilajeja ja millaisia viljelytekniikoita/tuotantojärjestelmiä tarvitaan, jotta tuotanto olisi kannattavaa ja kestävää sekä kykenevää sopeutumaan ilmastonmuutoksen aiheuttamiin haasteisiin, kuten tuotannon riskeihin sekä kasvuolosuhteiden muutoksiin. Kehitettävää on esimerkiksi valkuaisomavaraisuuden lisäämisessä viljelyalaa kasvattamalla ja ottamalla viljelyyn uusia valkuaiskasvilajeja. Muun muassa biologista typensidontaa tulisi edistää siten, että se toimisi ja oikeasti alentaisi myös lannoitekustannuksia.

Viime vuosina Suomeen on tullut uusia rikkakasveja ja kasvintuhoojia. Muuttuvat kasvuolosuhteet, uudet viljelykasvit ja esimerkiksi monimuotoisuutta lisäävät siemenseokset voivat tuoda mukanaan uusia rikkakasvilajeja tai kasvintuhoojia. Olisi tärkeää saada lisää tietoa, kuinka paljon uusia rikkakasveja ja kasvintuhoojia tällä hetkellä esiintyy ja millaisia vaikutuksia niillä on kasvintuotantoon tulevaisuudessa sekä miten näitä mahdollisia riskejä tulisi hallita.

Puutarhatalouden osalta tarvetta on tarkentaa kastelua ja kastelulannoituksen käyttöä avomaan vihannestuotannossa. Avomaavihannekset ovat kasviryhmä, jolla käytetään merkittävän paljon keinokastelua. Suurin osa tästä on paljon vettä kuluttavaa sadetuskastelua, ja suoraan kasvien juurelle annettavaa kastelua on käytössä melko vähän. Tällaisia kastelumenetelmiä käytettäessä paranevat myös mahdollisuudet lannoituksen antamiseen joko kokonaan tai osittain kasteluveden mukana. Toimenpiteet vähentävät tarvetta ottaa kasteluvettä luonnonvesistä sekä pienentävät lannoitustarvetta.

Kasvihuonetuotannon energiatehokkuus- ja kasvuvalustaratkaisut nousevat yhä tärkeämmiksi etenkin valotuksessa käytettävän sähköenergian hinnan nousun myötä. LED-valotuksen käyttö yleistyy nopeasti, mutta sen optimoinnissa eri kasveille on vielä työsarkaa. Koska LED-lamput eivät tuota lämpöenergiaa,

tulee sen korvaamiseen ja muihin kasvihuoneiden energiatehokkuuteen liittyviä kysymyksiä ja keinoja pohtia kasvihuoneiden kokonaisvaltaisen energiatehokkuuden näkökulmasta.

Muita puutarhatalouden tutkimustarpeita ovat mm. kasvuturpeen käyttöön ja tuotannon hävikin vähentämiseen liittyvät haasteet. Kasvuturpeella on tärkeä asema kasvualustana. Lisätietoa tarvitaankin kasvuturpeen kestäväen käytön edistämisestä ja mahdollisuuksista täydentää sen käyttöä muilla kotimaisilla kasvualustamateriaaleilla. Ravinnoksi käytettävien puutarhakasvien tuotantoketjussa suurin hävikki tulee usein ketjun alkupäässä, sillä mm. kasvupaikalle ja kauppakunnostukseen saattaa jäädä suurikin osa sadosta. Tarvitaankin nykyistä tarkempaa tietoa hävikin määrästä ja tehokkaista keinoista sen vähentämiseksi.

Maa- ja puutarhatalouden ympäristökestävyyttä on pyritty parantamaan monilla tavoin viime vuosina. Ympäristökestävyyden parantamiseksi on myös laajasti yhteiskunnassa esitetty kemikaalien, erityisesti kasvinsuojeluaineiden käytön vähentämistä, mutta sillä voi olla myös laajoja negatiivisia vaikutuksia tuotannon määrään ja kannattavuuteen. Tuotannon väheneminen vaarantaa osaltaan myös huoltovarmuutta. Tällä alueella vaihtoehtoisten tuotantoa ei-alentavien keinojen tiedonpuute on todellinen. Tutkimukseen on viime vuosina panostettu maailmalla, mutta tutkimus painii vielä hyvin perustavaa laatua olevien kysymysten parissa ja pohjoiset olosuhteemme tuovat asiaan omat haasteensa. Puutarhakasvien vaihtoehtoista kasvinsuojelusta on saatu kokemuksia ympäristökorvausjärjestelmän lohkokohtaisen toimenpiteen kautta, mutta keinovalikoima on sielläkin vielä kapea.

Tällä hetkellä vaihtoehtoiset viljelytavat ja vaihtoehtoiset kasvinsuojelumenetelmät eivät ole riittävän varmoja ja tehokkaita, eivätkä siten varmista kestävästi tuotetun tuotteen määrällisesti riittävää ja hyvälaatuista satoa. Vaihtoehtoiset menetelmät ovat edelleen liian epävarmoja, vain tiettyihin olosuhteisiin soveltuvia tai joskus jopa vesiensuojelun tai muun näkökulman kannalta ei-toivottuja. Vaihtoehtoisessa kasvinsuojelussa on tiedonpuutteita ja suurimmat tiedonpuutteet liittyvät integroidun torjunnan luotettavaan toteuttamiseen kasvintuotantoa ja kasvintuotannon laatua alentamatta. Ennen kasvinsuojeluaineiden käytön vähentämistä tulisi kehittää ja varmentaa vaihtoehtoisia toimivia kasvinsuojelumenetelmiä ja/tai vaihtoehtoisia kasvinsuojeluaineita.

Miten voidaan pitää tuotannon yksikkökustannukset kohtuullisina ja tuotanto kannattavana, kun samalla tavoitellaan kemiallisen kasvinsuojelun riskien vähentämistä tai miten toteuttaa tunnettuja vesiensuojelu- ja ilmastotoimia ilman, että se lisää kemiallisen kasvinsuojelun tarvetta? Miten viljelyjärjestelmiä ja viljelytekniikkaa voidaan kehittää tukemaan viljelykasvien kasvinsuojelua?

Lisätietoja antavat: Birgitta Vainio-Mattila (puh. 02951 62346), Veli-Pekka Reskola (puutarhatuotanto) (puh. 02951 62193) ja Tove Jern (kasvinsuojeluun liittyvät asiat) (puh. 02951 62318). Sähköpostit ovat muotoa: etunimi.sukunimi@gov.fi.

2. Erilaiset viljelijät ja päätöksentekoa ohjaavat ratkaisut tiloilla (MATO2-ohjelmasta)

Teema liittyy maatalouden ympäristövaikutusten tutkimusohjelman teemaan 2, joka keskittyy tutkimustarpeisiin, jotka liittyvät yrittäjän käyttäytymiseen, päätöksentekoon ja niihin vaikuttaviin tekijöihin. Näitä tutkimustarpeita ovat:

- Tarvitaan lisää ympäristötoimien tilatason toimeenpanon tutkimusta. Miten toimeenpanoa viedään parhaiten käytäntöön tilatasolla. Mitkä asiat edistävät toimenpiteiden toteuttamista ja

mitkä taas hidastavat? Miten paljon asenteet ja arvot vaikuttavat päätöksentekoon? Mitä mahdollisuuksia politiikkaohjauksella on vaikuttaa tähän?

- Vaikuttaako suuri vuokrateltojen osuus siihen, miten pitkäjänteisesti niillä tehdään toimenpiteitä ympäristökuormituksen vähentämiseksi? Vaativatko vuokratelot erilaista kohtelua, jotta ympäristötavoitteet toteutuvat?
- Kuinka maankäytön muutokset ja eri maankäyttömuodot vaikuttavat ruokaturvaan ja ilmastoon. Kuinka alueidenkäytön suunnittelulla ja muulla ohjauksella vaikutetaan ja ohjataan viljelijöiden / maanomistajien päätöksiä.

Lisää tutkimustarpeiden taustasta on luettavissa MATO 2 –tutkimusohjelmasta

<https://mmm.fi/mato2/tutkimusohjelma>

Lisätietoja antavat: Eero Pehkonen (puh. 02951 62217) ja Heini Lehtosalo (puh. 02951 62059)

Sähköpostit ovat muotoa: etunimi.sukunimi@gov.fi.

3. Menestystä maatilayritysten liiketoimintaa, johtamista ja kilpailukykyä kehittämällä

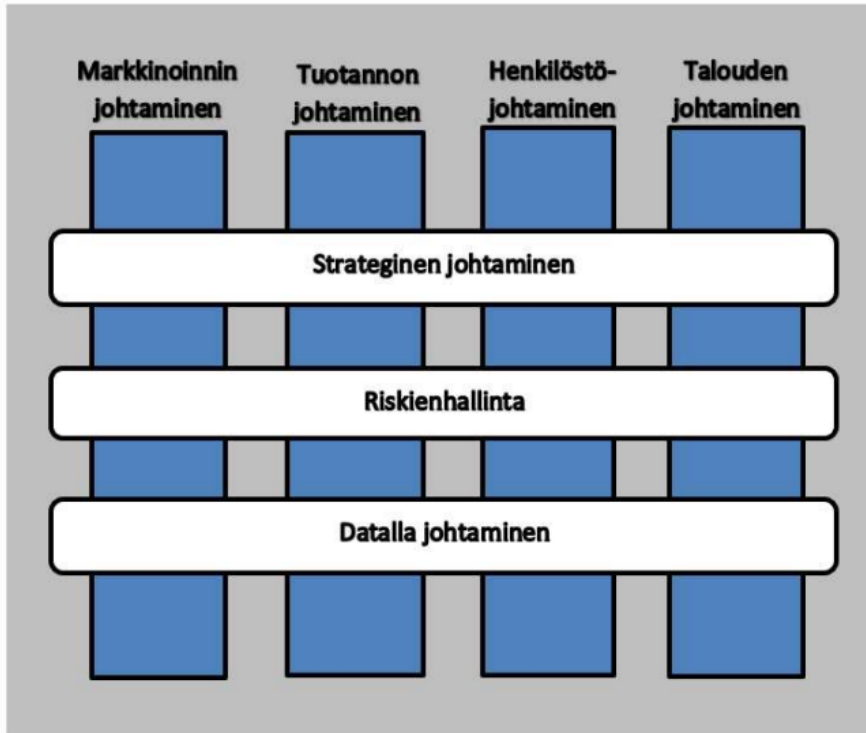
Tässä painopisteessä toivotaan hankkeita, joiden avulla piirretään kuvaa suomalaisen maatalouden menestymisen avaimista sekä sektori- että yritystasolla. Millainen rakennemuutos ja tuotantorakenne voisi edesauttaa sektorin menestystä pitkällä aikavälillä? Millaisilla keinoilla voidaan yhtäältä tukea uusien nuorien yrittäjien liiketoiminnan aloittamista ja toisaalta maataloudesta luopuvien yrittäjien poistumista alalta, jotta alueellisesti tasapainoinen tuotanto sekä huoltovarmuus pystytään turvaamaan? Mitkä sektorin erityispiirteet toimivat vahvuustekijöinä? Kuinka suurella viljelijäjoukolla ja millä resursseilla huoltovarmuus turvataan tulevaisuudessa? Millä keinoilla heidän toiminta-edellytyksensä turvataan? Miten tuotanto sijoittuu Suomessa?

Agrihubi on tehnyt maatilayrityksen johtamisen tiekartan vuoteen 2030

(<https://maaseutuverkosto.fi/agrihubi/aiheet/yritysjohdaminen/>). Tiekartassa on tunnistettu seitsemän johtamisen osa-alueita, joiden hallitseminen auttaa menestymään maatilayrityksen johtamisessa (kuva). Tiekartassa on tunnistettu konkreettisia toimenpiteitä, joiden avulla tavoitteeseen päästään.

Konkreettisille toimenpiteille on nimetty vastuu- ja osallistumistahot. Tutkimukselta toivotaan ratkaisuja mm. päivittäisen ja strategisen johtamisen osa-alueilla. Painopisteessä voidaan rahoittaa tutkimus- ja kehittämishankkeita, jotka tukisivat maatilayritysten johtamisen jatkuvaa kehittymistä.

Kehittämishakkeissa toivotaan laajempia konsortioita.

Kuva. Liikkeenjohdon seitsemän osa-aluetta (Agrihubin maatilayrityksen johtaminen 2030 tiekartta).

Painopisteen hankkeissa olisi otettava huomioon, että valtioneuvosto asetti vuonna 2022 parlamentaarisen työryhmän, jonka tehtävänä oli pohtia suomalaisessa ruokajärjestelmässä maatalouden ja maaseudun erityiskysymyksiä koota erillisiä suoraan maatalouteen vaikuttavien lainsäädäntökokonaisuuksien, selvitysten ja sitoumusten vaikutuksia maatalouden ja maaseudun toimintaympäristöön. Työryhmä julkaisi loppuraportin (MAKA-raportti) maaliskuussa 2023 (<https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/164787>). Raportin luvussa 4 todetaan, että tarvitaan tiekartta kestävän tuotannon ja kannattavuuden kehittämiseksi sekä riskien hallinnan tehostamiselle.

MAKA-raportissa nostetaan esiin riskienhallinnan rooli, jonka merkitys kasvaa, kun tilojen keskimääräinen koko on kasvanut ja maatilojen liikevaihdosta tuloksi jäävä osuus on pienentynyt jatkuvasti viimeisien vuosikymmenien aikana. Sekä sää- että markkinariskit ovat realisoituneet viime vuosina ja ei ole nähtävissä, että tilanne olisi ratkaisevasti muuttumassa.

Painopisteestä voidaan rahoittaa aiemmin kuvattujen lisäksi myös hankkeita, jotka edistäisivät nykyiseen hallitusohjelmaan sisältyviä tavoitteita. Hallitusohjelmassa on asetettu tavoitteeksi, että ruuantuotanto on kannattavaa ja elintarvikevienti kaksinkertaistuu. Eräänä keinona on investoinnit digiteknologiaan ja sen tehokkaaseen soveltamiseen. Tämä nostaisi kansainvälistä kilpailukykyä ja auttaisi työvoimapulassa. Hallitusohjelmassa tavoitteena on lisäksi elintarviketuotannon kilpailukyyn kasvattaminen ja alkutuottajien aseman vahvistaminen. Keskeisiä toimenpide-ehdotuksia ovat muun muassa kansallisen ruuantuotannon tahtotilan luominen sekä pitkän aikavälin toimintaedellytysten turvaaminen.

Lisätietoja antavat: Pekka Pihamaa (puh. 02951 62289), Heini Lehtosalo (puh. 02951 62059), Markku Himanen (02951 62472) ja Kaisa Pethman (puh. 02951 62211). Sähköpostit ovat muotoa: etunimi.sukunimi@gov.fi

4. Hyvinvointia ja terveyttä edistävä kestävä ruokajärjestelmä

Ruokajärjestelmä liittyy moniin kansainvälisiin strategioihin, kuten EU:n vihreään siirtymään ja siihen keskeisesti kuuluvan Pellolta pöytään -strategiaan sekä EU:n yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksiin. Kestävä ruokajärjestelmä on avainasemassa YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa. Keskeisiä haasteita tuovat mm. globaalisti kasvava väestö ja sitä kautta lisääntynyt ruoan tarve, ilmastonmuutos sekä luonnonvarojen ja biodiversiteetin väheneminen. Osa ihmisistä on aliravittuja, mutta suurempi osa kärsii ylipainosta ja lihavuudesta – etenkin Suomessa.

Nykyisen hallitusohjelman mukaisesti tavoitteemme on luoda kestävän ruoantuotannon strategia vuoteen 2040 asti. Jokainen maa asettaa omat tavoitteensa kestäväälle ruoantuotannolle ympäristö-, talous- sekä sosiaaliset näkökulmat huomioiden. Tutkimus tukee tätä ruokapolitiikan kehitystä ja kannustaa vastuullisiin rahoitusratkaisuihin.

Suomalaisen ruokajärjestelmän vahvuuksia ovat eläinten terveys ja hyvinvointi sekä kasvinterveys. Puhdasta vettä on hyvin saatavilla ja meillä on vahvaa ravitsemusosaamista. Suomalainen joukkoruokailu (mm. päiväkodit ja koulut) edistää tutkitusti hyvää ravitsemusta. Ruokaympäristömme kokonaisuutena ei kuitenkaan ole kestävä eikä tue terveyttä. Kestävän ruokajärjestelmän tulee kokonaisuutena vastata ruokaa ja terveyttä koskeviin vaatimuksiin, joita ovat turvallinen, ravitseva ja kestävästi tuotettu ravinto. Kokonaiskestävä ruokajärjestelmä edellyttää hyvän ravitsemuksen ohella sopeutumis- ja kilpailukykyistä tuotantoa. Kuinka paljon Suomessa on ”riittävästi maatalousmaata”? Mikä olisi esimerkiksi riittävä määrä tiloja vastaamaan 80 %:sta tiettyjen alkutuotannon tuotteiden tuotantomäärästä ja kuinka nämä tilat ovat alueellisesti sijoittuneet suhteessa jalostavaan teollisuuteen? Mikä on näiden tilojen ympäristövaikutus Suomessa vesistö-, ilmasto- ja monimuotoisuusvaikutukset huomioiden, ja mitä nämä tilat tekevät vastatakseen ympäristöhaasteisiin? Miten Suomessa voidaan myös jatkossa taata riittävä raaka-ainetuotanto elintarvikkeita jalostavalle teollisuudelle?

Tasapaino kotieläintalouden ja kasvintuotannon välillä on avainasemassa. Valkuaisomavaraisuuden vahvistamiseksi ruokavalion proteiini lähteitä pitää monipuolistaa kasvipainotteisemmaksi. Tarvitaan monialaista, koko ruokajärjestelmän kattavaa tutkimusta, jonka avulla edistetään hyvinvointia ja terveyttä, sekä ruokajärjestelmän kilpailukykyä. Miten voidaan verrata suomalaisten ruokajärjestelmien kestävyyttä tai kuinka voidaan osoittaa ruokajärjestelmän vahvuuksia sekä haavoittuvuuksia etenkin turvallisuuden, terveellisyyden, kannattavuuden ja ympäristöystävällisyyden näkökulmista. Kestävyysstandardointi ja läpinäkyvät laskentamallit mahdollistaisivat eri ruokajärjestelmämallien vertailtavuuden. Nykyisin vertailtavuutta vaikeuttaa luotettavien indikaattorien puute. Ruokajärjestelmän kestävyysindikaattorit mahdollistaisivat vertailun muiden maiden kanssa ja antaisivat selkeän kuvan Suomen kestävyysponnisteluista ja vahvuuksista ruoantuotannossa. Indikaattoreina voisi hyödyntää ruoantuotantoketjujen ulkoisvaikutuksia ja sisällyttää tuotannon tuontipanosten ja tuontiruoan ulkoisvaikutukset markkinahintoihin nk. ”true cost of food” kotimaisen ja tuontiruoan osalta.

Uudet pohjoismaiset ravitsemussuositukset julkistettiin kesäkuussa 2023. Kasvien, marjojen ja hedelmien päivittäinen saantisuositus on 500-800 g. Kasvien käyttöä korostetaan ravitsemuksellisista ja ympäristöllisistä syistä. Nykymalliselle suomalaiselle ruoantuotannolle tämä on haaste, sillä tuoreiden, kestävästi tuotettujen kotimaisten kasvien ja hedelmien saatavuus läpi vuoden on borealisissa tuotanto-olosuhteissamme haastavaa. Minkälainen olisi boreaalisten alueiden kestävä, terveellinen ja huoltovarmuuden huomioiva ruokavalio? Miten suomalaista ruoantuotantoa pitäisi

kehittää vastaamaan paremmin ravitsemussuosituksia? Mitä meillä pitäisi tuottaa, jotta kotimainen ruoantuotanto vastaisi mahdollisimman kattavasti ravitsemuksellisiin tarpeisiimme, ja miten tuotanto olisi kestäväällä pohjalla (ekologinen ja taloudellinen kestävyys)? Löytyisikö digitaalisten ratkaisujen hyödyntämisestä apua terveellisen ruokavalion edistämisessä?

Osana kestävästä ruokajärjestelmästä on myös yhteinen terveys. Kokonaisvaltainen One Health –konsepti tavoittelee systemaattista lähestymistapaa, jossa tunnustetaan ihmisten, eläinten, kasvien ja ympäristön terveyden yhteys. FAO:n, OIE:n (nyk. WOAH), WHO:n ja UNEP:in kanssa solmittiin One Health – yhteistyösopimus 2021 ja sopimuksen toimintaohjelma [“One Health Joint Plan of Action \(2022-2026\) Working together for the health of humans, animals, plants and the environment”](#) (<https://iris.who.int/handle/10665/363518>) ilmestyi marraskuussa 2022. Toimintaohjelmassa painotetaan terveydenhuoltojärjestelmien vahvistamista, eläinten ja ihmisten välillä leviävien pandemioiden ehkäisyä ja hävittämistä, elintarviketurvallisuusriskien hallintaa, antimikrobilääkeaineresistenssin hillintää ja ympäristökysymyksiä.

One Health –konseptiin liittyen toivotaan tässä haussa yhteistä terveyttä tukevia, mahdollisuuksien mukaan alojen välisiä, hankehakemuksia, jotka liittyvät bioturvaan, eläintauteihin, eläinten hyvinvointiin, resilienttiin ja kestäväan kotieläintalouteen, viljelymaan maaperään, zoonoosien leviämisen estämiseen, elintarviketurvallisuuteen tai elintarvikevalvontaan. A-luokan eläintaudit kuten lintuinfluenssa ja afrikkalainen sikarutto ovat levinneet Suomeen (lintuinfluenssa) tai lähialueille (ASF). Kummatkin taudit leviävät luonnonvaraisten eläinten välityksellä. Tarvitaan tietoa luonnonvaraisten eläinten tautien levittämismekanismista ja tehokkaista tilojen bioturvaluustoimista. Eläinten hyvinvointi on oleellinen osa One Health –konseptia ja kestävästä kotieläintuotantoa. Eläinten hyvinvointitutkimusta tarvitaan lainsäädäntötyön tueksi. Lisää tietoa tarvitaan erityisesti eläinten hyvinvoinnista kuljetuksen yhteydessä. Tutkimusta tarvitaan herkkien eläinryhmien, kuten porsaiden ja siipikarjan kuljetusolosuhteiden hallinnasta Suomen kylmien talvien aikana. Viljelymaan maaperän osalta toivotaan hakemuksia, jotka liittyvät maaperän kasvukunnon ylläpitoon ja kasvintuhoojien torjuntaan tai niiden hallintaa edistävien uusien viljelykäytäntöjen ja teknologioiden vaikutukseen viljelyvarmuuteen ja käyttöönnoton yleistettävyyteen. Tietoa puuttuu myös kasvinsuojeluaineiden vaikutuksista antimikrobilääkeaineresistenssiin Suomessa (Antimicrobial Resistance (AMR) in relation to pesticide use in plant production (fao.org) osoitteessa: <https://www.fao.org/documents/card/en?details=CB0660EN%2f>)

Lisätietoja antavat: Minna Huttunen (puh. 02951 62384), Johanna Nykyri (puh. 02951 62452), Susanna Ahlström (eläinten hyvinvointi, puh. 02951 62436) ja Eveliina Palonen (elintarviketurvallisuus, elintarvikevälitteiset zoonoosit, elintarvikevalvonta, puh. 02951 62345). Katri Levonen (puh. 02951 62385). Sähköpostit ovat muotoa.etunimi.sukunimi@gov.fi.